

Svogerslev lokalhistoriske forening

Jesper Bade Poulsens erindringer (1970)

Mine forældre var ærkekøbenhavnere!

Min far var fra Frederiksberg. Farfar var efter at have været uddannet som boghandler, endt som overassistent på B&W. Farmor havde tidligere været på kontor på Københavns Rådhus, men gik hjemme efter hun var blevet gift. I 1957 startede far som elev i Københavns Handelsbank.

Min mor var fra Østerbro. Mormor var oprindeligt fra Odsherred og morfar var oprindeligt fra Stubbekøbing. Efter endt skolegang startede mor i 1961, som 16-årig, også i Københavns Handelsbank.

De mødtes selvfølgelig i banken. Blev forlovet, og begyndte at se sig om efter et hus. Rødovre og Buddinge var steder de besøgte. I 1965 var der en kampagne i de store københavneraviser om udstykninger og boliger i landsbyen Svogerslev ca. fem km. vest for Roskilde. Derfor endte det unge par med at tage derud for at se på husene i Eppedalen. Det endte dog med at de faldt for noget på projektplan lige bag kroen i Svogerslev. I 1966 købte de huset, Pilestykket 9. 2. april 1966 blev de gift i Luther kirken på Randersgade Østerbro. Da det var brudens forældre der betalte gildet, havde mormor og morfar besluttet, at holde festen på Svogerslev kro. Dette syntes de var oplagt. Farfar var tosset. Dels havde "deres familie" altid holdt deres fester i Palmelunden ved Zoologiskhave, dels havde han været på Svogerslev kro i sin ungdom, og stedet havde på dette tidspunkt været en være pranger kro med umådeholdent druk og bønderkarle!

Da mormor og morfar betalte gildet, valgte de dog at se stort på farfars følelser for stedet. Efter sigende var det en gevaldig fest. Mor og far blev hentet af en selvstændig taxichauffør fra Bygaden 5, og blev kørt bag om til Pilestykket. Festen fortsatte på kroen, og farfar var ovre og komplimenterer mormor for en behagelig fest, stedet var slet ikke som det havde været i hans ungdom!

Pilestykket 9, købt på projektstadiet i 1966.

Svogerslev lokalhistoriske forening

Da mor og far flyttede til Svogerslev var det stadig en landsby med landbrug. I selve byen lå Toftegården, "Mentzes gård", Søndergården, Lynghøjgården, Hedegården, Kildegården, Kildemarksgården, Nordgården og Peterssæde. Syd for byen på Lyngageren, Lindenborgvej og i Ledreborg Allé lå Lyngagergård, Skovbækgård og Kildevangsgård, Vejgården, Svanemosegård og Olufshøj. Nord for byen lå Møllegården, Vestervang og Østrupgård, og umiddelbart øst for byen lå Svogerslev Bakke og Bakkelygård. Flere af gårdene havde ikke landbrug mere, men alle gårdene lå der stadig. Først i slutningen af 60erne blev de nu forsvundne revet ned.

Mor har fortalt at de meget gerne ville have købt Kildegården, men den skulle rives ned da der skulle udstykkes til Søparken. Den gamle købmand på Hovedgaden 54 var på dette tidspunkt lukket og omdannet til frisør. Klarskov Hansen, eller slet og ret "Barbereren", havde omdannet butiklokalet til barber/frisør. Her kom min far jævnligt og blev barberet og klippet. Slagteren, eller igen slet og ret "Clausen" havde i mange år butik på Hovedgaden 39. Min mor købte alt kød derovre, og i deres første år kom de privat sammen med dem. Valdemar og Leif Petersen havde købmandsbutik i Hovedgaden 37. Her var også posthus. Da de i starten af 70erne byggede *Svogerslev Centret* kom der en kort overgang dyrehandel i den gamle købmand. Jeg kan huske at vi drenge har stået og set på aber og slanger i det vindue. Har læst et sted, at dyrehandlen flyttede med i centret. Da den forsvandt, kom der *Svogerslev Radio og Tv* i butikken. Her har vi købt hørespil på bånd. Vi havde *Alibabba og de 40 røvere*, *Den hæse drage*, og *Winnetou* et og to. Toeren sluttede på en mærkelig måde og jeg var en gang inde og spørge efter treeren. Jeg fik at vide at den fandtes ikke. Jeg har siden fundet ud af at den eksisterede på tysk men bare aldrig blev dramatiseret til dansk. Hos Hou købte vi også båndene med årets melodigrandprix, og det var Carl Hou der kørte ud og reparerede vores gamle s/h fjernsyn. Da Hou lukkede, kom der video og solcenter. Først med "Video-Erik" og senere hos "Video-Hans". Her lejede vi moviebokse og film. Det var før vi selv fik video, og længe før dvd og streaming.

I 1967 blev min storebror født. Han kom i privatpasning. Min mormor har fortalt, at en dag min mor kom og skulle hente ham efter arbejde sad han i en bunke af sin egen lort og hylede, og han havde siddet der længe! Derfor blev min mor hjemmegående og passede ham selv derhjemme. Pengene var små, så det var min far ikke helt tilfreds med! I 1970 blev jeg født. Fødslen af min bror på Roskilde sygehus havde ikke været nogen god oplevelse for min mor, så hun bestemte at jeg skulle fødes hjemme. I 1970 var der stadig omstilling af telefoner, så da de skulle have fat på jordemoderen fra Roskilde midt om natten, måtte de ringe til smedens mor der var centralbestyrer. Hun var ikke synderlig tilfreds med at blive vækket, men da hun hørte at det var fru Bade der skulle have fat på jordemoderen fik hun ordnet det fornødne.

Far var kommet i Handelsbanken i Køge og mor lavede regnskaber for en tøjforretning i Roskilde, så jeg blev også sendt i privat pasning. Det eneste jeg husker er, at hun hed fru Nielsen og har siden fået at vide, at hun boede i Stistykket. I en periode blev jeg også passet hos Edith Olsen, Hovedgaden 4a. I kælderen der, var der et stort legerum med en ribbe og en schæfer der hed King, han åd en gang mine strikvanter! I Svogerslev var der ellers "Lones Børnehaven", men der var vist ikke ret mange pladser. Siden hen blev Lyngbakkens børnehaven bygget, og der kom alle vi tre søskende til at gå. Vi kaldte den i daglig tale, *den røde børnehaven*, da den var bygget i røde sten.

Svogerslev lokalhistoriske forening

Lyngbakkes børnehave, "Den røde børnehave"

Der var tre stuer, og jeg ved ikke om det var tilfældigt, men vi kom til at gå på hver vores stue. Min lå i den ene gavl og hed Bulderbørnene, -og det var vi! Lige over for slagteren lå "Mentzes gård". Den blev revet ned i 1967, men Carsten Mentze havde stadig hønsesus i krattet syd for gården. Her yndede ungerne fra børnehaven at stå og se på gok-gokkerer og guldfasaner og hvad der ellers var i burene. Hvis vi havde fået æg med på madpakke, skulle hønsene have de knuste skaller så de kunne lave dem om til nye æg! Når vi blev hentet, var vi også omkring og se på fuglene. En dag min far hentede os forstod han ikke den ballade vi lavede og vi hylede op at vi skulle se gok-gokkerne.

I 1973 blev vores forældre skilt. Far flyttede tilbage til Frederiksberg, først hos farmor og farfar, siden i lejlighed på Jens Jessens vej. Mor flyttede til Roskilde med os to drenge. Vi boede i en toværelses i Neergårdsparken, men gik stadig i børnehaven i Svogerslev. Min bror må på dette tidspunkt være startet i skole. Han startede på Skt. Andreas skolen.

Den tidligere omtalte taxichauffør fra Bygaden 5, var også kørelærer, og der havde min mor taget kørekort. Af sin fætter købte hun en rød Jaguar. Leif Guldborg kikkede den igennem og fætteren måtte tage den retur. Den var i alt for dårlig stand. Hun købte så en mørkegrøn NSU Prinz som hun fragtede os rundt i og handlede i. Den var næsten lige så dårlig som jaguaren, og Leif blev helt ferm til at reparere den. Leif var blevet opsagt fra lejemålet i Bygaden 1969-1970. Huset var ejet af skoleinspektør Bondrup Hansen, og da han gik på pension og skulle fraflytte tjenesteboligen på Skt. Andreas skolen, blev Leif Guldborg Olsen altså sagt op. Hans forældre havde i 1952 eller 53 købt hus på Hovedgaden 4. Grunden her var så stor at den blev delt i to og Leif byggede hus på den ene del af grunden. Det var her jeg blev passet af hans kone Edith, og det var her jeg pludselig flyttede ned, efter at min mor blev kæreste med Leif. Det tog vi vist nok i stiv arm. Vi kendte stedet "farmor" og "farfar" kendte vi og min gamle dagpleje blev pludselig mit legeværelse. Leif kendte vi. Han havde kortvarigt boet med os i Neergårdsparken, mens han ventede på at Edith skulle fraflytte huset. Jeg kan huske at Leif og jeg flyttede ned i huset og boede der mens han

Svogerslev lokalhistoriske forening

tapetserede og gjorde i stand, og jeg fik lov til at vælge tapetet til mit værelse. Det var noget med rummænd og rumkapsler i orange og grå nuancer. Leifs elever i køreskolen fik vi alt muligt brugt af. Jeg fik fodboldstøvler og rulleskøjter til fastspænding under træskostøvlerne. Min meget korte, og knap så glørværdige tid som fodboldspiller startede -og endte i Svogerslev Boldklubs klubhus på "Engen". Alle de andre blev "udtaget" og fik kampkort. Jeg fik aldrig noget kampkort, om det skyldtes at jeg lavede flere selvmål end rigtige mål skal jeg ikke kunne sige. Rulleskøjter blev jeg heller ikke nogen haj til. Det tog en evighed at spænde dem på støvler eller sko, og efter at være faldet flere gange stoppede det af sig selv- Tror ikke jeg har haft rulleskøjter på siden.

En dag jeg gik i haven med "farfar" så jeg pludselig en pige inde på den anden side af hækken. Vi stod lidt og snakkede og pludselig besluttede jeg mig for at masse mig gennem hækken for at komme ind til hende. Hun hed Line og havde krøller i hele hovedet. Hendes mor røg pipe og hendes far hed krølle og havde meget langt og krøllet hår. Huset, Hovedgaden 2, var i bindingsværk med stråtag og var noget forfaldent og utæt. Vi blev hurtigt "kæresten", og til jeg senere mødte Carsten, var vi uadskillelige! De flyttede kort efter at jeg var startet i skole.

Min søster blev født i december 1974. Hun kom til at hedde Christina Guldborg Olsen, og jeg kan huske at stakkels Michael kiggede på dette lange navn og sagde, "det er synd for hende med alle de bogstaver". Da må han have gået i første klasse. Han flyttede over på den nye skole, og vi var med til åbningsfest på Lynghøjskolen i sommeren 1974. Vi fik kandiserede æbler, og jeg blev stukket af en hveps inde i hånden. Jeg husker stadig smerten, og har ikke spist kandiserede æbler siden!

En dag sagde min bror at vi skulle ud og cykle. Han havde mødt en anden dreng der hed Michael, og ham skulle vi op og besøge. Det viste sig, at han havde en lillebror der hed Carsten, -og fra dette tidspunkt var vi to næsten uadskillelige. Det må have været i 1975, ellers havde vi ikke fået lov til at cykle væk selv. Jeg gik stadig i børnehaven. På stuen var pædagogerne Tove, Susan og Søren. De andre børn var især, Mikkel, Mads, Lars, Thomas, Michael, Kristian og Søren, Susanne og Bolette. I julen 1974 havde Disneys Robin Hood film premiere. I den forbindelse udkom der et samlealbum. Man kunne købe mærkerne for en krone for seks klisterbilleder. I børnehaven samlede og byttede vi på livet løs. De fem-otte mærker jeg manglede havde Mikkel. Jeg var syg efter at få dem, men han ville ikke bytte, da de billeder han manglede, ikke var dem jeg havde. Senere skubbede han mig ned fra et af kloakrørene der lå på legepladsen og jeg faldt ned og brækkede kravebenet, som i vores familie hed ønskebenet. Der var en stor rutchebane på legepladsen. Vi kravlede uden på den selv om dette var strengt forbudt. Når vi kørte ned råbte vi "Pas på dernede, der kommer en rødbede", eller "Af banen af banen her kommer bananen". Vi gravede huller i sandkassen, og troede fuldt og fast på, at vi kom ned til kineserne. Inden for var der puderum der hed "tumleren". Her kravlede vi op i vindueskammen og rykkede efter tur frem til et udspring ned i alle puderne, og derefter hurtigt op i kø igen til næste spring.

Vi har altid haft hund. Da vi var helt små, havde mor og far et sort gadekryds der hed Tot. Da de fik den skulle de op til sognefogeden på Gyldenkernevej for at få et hundetegn. Den endte med at blive kørt ned. Far fortalte at han engang havde gået gennem kirkegården og hunden havde teet

Svogerslev lokalhistoriske forening

sig fuldstændigt sindssygt. Den løb fra ham og den var hjemme da han kom hjem. Det talte de selvfølgelig om derhjemme, og far mente at Tot kunne mærke at det spøjte. Nogle dage efter var han ude med den igen og da de kom forbi kirken, sagde han "så Tot, så skal vi herind" og hunden hev og sled i sin snor for der ind ville den ikke! Da Tot døde fik vi Sussi. Hun var en blanding af schæfer og collie. Da mor og far blev skilt, fik vi hunden med os. Hun var et meget roligt gemyt. Hun blev for det meste lukket ud og rendte så ud og besørgede det hun skulle. Hun rendte desværre også ind til Sivertsen der boede lidt længere oppe ad vejen. Han havde høns. Jeg kan ikke huske om hun havde jagtet hønsene eller om hun bare havde været oppe og splitte nogle skraldesække ud over hele hans grund. Men han mødte i hvert fald op med et gevær og truede med at skyde hunden næste gang han traf den på sin grund. En anden dårlig ting med at hunden løb for sig selv var alle de hundehvalpe vi fik. En del af dem blev aftaget af eleverne i køreskolen, men da hun blev ved med at få hvalpe, endte det med at de blev aflivet og hun blev vist steriliseret. Da hun blev gammel, blev hun syg og stiv i bagbenene. Hun måtte aflives og vi havde tudet hele morgenen og taget afsked. Mor kørte til dyrlægen ved Lindenberg, men da hun kom hjem, havde hun Sussi med igen. Hun havde fået en sprøjte med binyrebak hormon, og var i fuld vigør igen. Den holdt nogle måneder og så fik hun en sprøjte igen. Til sidst blev hun dog skør i hovedet og mor måtte insistere på at hun blev aflivet. Leif havde altid haft schæfer. Han havde haft Lady, og da vi gik i dagpleje hos Edith, havde de King. King var afrette så den lystrede hans mindste vink. Postbuddet havde fået at vide at han kun måtte komme hunden nær når Leif var til stede. Han mente dog selv, at han havde hundetække nok, så en dag gik han selvfølgelig hen og klappede ham med det resultat at han blev bidt og måtte køres på skadestuen. King døde mens Leif boede med os i Neergårdsparken og han tilgav aldrig helt sig selv at han ikke havde været der da den døde. Alle vores hunde er begravet i haven oppe under birketræet, Hovedgaden 4a! Da Sussi blev aflivet i 1984 fik vi Buster. Han var schæfer og blev selvfølgelig trænet af Leif. Han sagde at Buster aldrig blev så god en hund som King og Lady, men vi elskede den hund! Postbuddet der nu var blevet pakkepost troede at det var den samme hund selv tyve år efter. Så han var panisk angst når han kom med pakker til os!

Lynghøjskolen

Svogerslev lokalhistoriske forening

August 1976 startede jeg i børnehaveklasse A på Lynghøjsskolen. De andre børn fra børnehaven, Mikkel, Lars og Mads kom til at gå i B-klassen, Thomas kom i C-klassen, og Susanne, Bolette, Søren og jeg kom i A. Christian og Michael var et år ældre og var startet i skole året før. Sjovt som ens bedste venner kan blive ens værste fjender. Jeg husker at jeg på et tidspunkt tævede Christian, og A-klassen og B-klassen var dødsfjender. Vi havde hybenkampe, sneboldkampe og på et tidspunkt lavede vi køller i sløjd og kastestjerner i blik i formning, og de var ikke beregnet til sport!

I børnehaveklassen fik jeg briller. Jeg mødte op morgenen efter med dem på og husker at Søren Christensen, Christer, kaldte mig brilleabe, husker at jeg klappede ham en, og så var der ligesom ikke andre der sagde noget! Vi var ti drenge og ti piger, og det var der også i de tre andre klasser. Jeg gik i klasse med Carsten C, Ulrich L, Allan N, Philip B, Henrik L, Søren N, Søren C, Jan og Lars. De to sidste gik ud af klassen efter første år, så dem husker jeg ikke efternavnene på. Bolette A, Susanne A, Mikala L, Heidi P, Gitte H, Kristina M, Annemette H, Pia C, Henriette L og Karin F. Vi havde en lærer/pædagog der hed Hanne Mikkelsen og en assistent der hed Åse. Philip, Gitte og jeg kunne så småt læse allerede før vi startede, så de første tre-fire år havde vi ikke de store udfordringer. Da vi startede i første klasse, fik vi Kirsten Jensen som klasselærer og dansklærer, og Søren Klok som matematiklærer. Søren fulgte os fra første til tiende. Da vi stoppede i 1987 sagde han op og fik arbejde i det private. Vi havde det med at skulle "lave bøger". Alle skulle tegne en tegning om et eller andet emne og de skulle så spritduplikeres og alle fik så tyve-femogtyve sider der skulle bindes ind og læses. Husker vi skulle lave en der omhandlede en skovtur i Boserupskov vi havde været på, og en om december og hvad vi lavede af forberedelser derhjemme. I frikvartererne legede vi fanger, forsøgte at erobre "borgen" fra de store, spillede fodbold eller lavede gange og huler i hybenkrattet omkring "gryden". "Gryden" var resterne af en gammel grusgrav.

I tredje klasse var vi på lejrskole på Roarsgård. Vi havde et eller andet emne om Vig, og jeg husker at det var meningen at vi skulle bygge hele Vig by i legoklodser. Kirsten havde vist nok fået en del klodser sponsoreret af lego, men det endte med at de fleste huse blev bygget i mælkekartoner og andet pap. Så mange klodser var der heller ikke i en legokasse!

Vi cyklede i skole. Faktisk fra vi var helt små. Jeg syntes selv der var meget langt, og med min lille cykel tog det lang tid. Som regel kom jeg for sent. En vinterdag havde mor fået vækket mig for tidligt og jeg sad på jernristen foran børnehaveklasse A og ventede på at pedellen skulle komme og låse op. Da han endelig kom, fik jeg skubbet til ham da jeg masede mig ind, stivfrossen af kulde, og fik da lige skæl ud for det. Hvis vi kunne se vores snit til det skød vi genvej gennem Maskinfabrikken. Ejeren, Georg Christiansen, var tosset og løb efter os med en hævet rive. Der var mange klager over os. Først senere fik vi at vide at det var fordi chaufførerne i landbrugsmaskinerne ikke kunne se os, og var paniske for at komme til at køre os ned!

Brønsager var ikke bygget. Det lå hen som græsmark. Der løb en jordvej fra stisystemet og ned til købmanden. En dag Michael og jeg cyklede tværs over fandt Michael kr. 200,-. Disse penge brugte han på at købe spejderuniform og hvad dertil hører. Han startede til spejder i spejderhuset der var

Svogerslev lokalhistoriske forening

indrettet/under indretning i Søndergårdens gamle kostald. De fleste gårde var afviklet på dette tidspunkt. Længerne omkring Toftegården blev revet ned i slut 60'erne, -længerne omkring Nordgården var også forsvundet og i Nordgårdens stuehus var der først sognegård og siden blev Nordgårdsskolen indrettet i huset. "Mentzes gård" blev revet ned for at skabe plads for centret. Da Lindenborgvejen blev anlagt, blev Hedegården adskilt fra sin jord, og derfor blev gården flyttet ud på marken syd for byen. Præcis hvornår man begyndte at grave efter grus på Lyngagergårdens jorder er jeg ikke klar over, men resultatet ses i dag. Vejgården er nedrevet og der er i dag mere eller mindre, kun vand i form af Lynghøjsøerne på de to gårdes jorder. Jeg er ikke som sådan kommet på de gamle gårde. Jeg har selvfølgelig været på Søndergården og Toftegården da der var ældreklub, fritidsklub og spejder. Mener også jeg på et tidspunkt har været i det gamle stuehus på Kildemarksgård. Da jeg som 21-årig tog en HF-eksamen i Roskilde gik jeg i klasse med datteren fra Kirkevej 1, den gamle degnebolig, -og kom da et par gange i hjemmet. Christina havde på et tidspunkt arbejde på Svogerslev Bakke. Hun sad og bandt noget reb sammen, der senere skulle flettes. En overgang gjorde hun rent på Svogerslev kro. Her kom vi hvis vi skulle hente hende. De sidste mindelser af en gammel bonde by bestod mest i at der blev kørt gylle ud på de sidste marker i og omkring byen. Så stank der, især var der vittigheder om dårlig ånde og om man havde dårlig mave, når der blev kørt ud på marken ved skolen. I sensommeren var der markbrande. Det var før det blev bestemt at resthalm skulle pløjes ned, så bønderne harvede det lidt sammen og satte ild til. En dag jeg var alene hjemme brændte halmen på markerne syd for Lindenborgvej. Jeg gik noget i panik over flammerne der kom nærmere og nærmere vores hus.

I "vores" ende af byen var der ikke mange huse og endnu færre børn. Hovedgaden nr. 2 boede Line. Da de rejste flyttede Johnny Larsen ind. Line kaldte ham Dronning Larsen, så det hedder han stadig i min familie. I nr. 6 boede Andersens. Lilly var datter af Bondrup. De havde en datter der var noget ældre end os. Nr. 8 blev udstykket fra nr. 12, og blev opført i min barndom. Oprindeligt var der en række træer ud mod vejen. Dem klatrede vi en del i og begræd da de blev fældet for at bygge den røde murstensvilla. Her boede et par der gik under navnet "Sømandens". Først sent fandt vi ud af, at det egentlig var hende der var gammel skibskok. De havde en arrig hønsehund der bed. I nr. 10 boede Grethe og "manden". Grethe havde boet der alene i en årrække og da "han" flyttede ind fik de navnet Grethe og manden. I nr. 12 boede Sivertsen, ham var vi bange for, efter at han havde besøgt os med et jagtgevær og truet med at skyde Sussi. Nogle af "farmor" og "farfars" venner var Bruuns, Hovedgaden 12. De havde høns og der købte vi æg. Vi børn blev sendt ned med en gammel mælkespand og fik den fyldt op med æg. Bruun var flink, ham kunne vi godt lide. Men hans kone Karen var vi bange for. Hun skældte ud, især hvis vi kom og bankede på når de sov til middag. -og det syntes jeg altid de gjorde. Lige meget hvornår vi kom. Bruuns havde tjent på Lynghøjgården i deres ungdom og boede på et tidspunkt i det lille fodermesterhus der lå på hjørnet ved Lynghøjskolen. Han havde kørt rutebil, vistnok Skibbybussen, og gik mange år efter stadig rundt i den røde uniform. I nr. 16 boede Madsens. Hr. Madsen havde mistet benene, eller var i hvert fald lam. Han sad altid ved vinduet, og vi vinkede altid til ham når vi gik forbi. Hans kone hed Bertha og hun bagte af og til pandekage til os. I nr. 18 boede Jannick med sin "mormor". Jannick var jævnaldrende med os, men gik på Andreas skolen, så ham legede vi ikke så meget med. Er aldrig blevet klar over hvorfor han startede derovre, og ikke på Lynghøjsskolen som os andre. I

Svogerslev lokalhistoriske forening

nr. 20 boede Fru Sloth med sønnen Peter. Fru Sloth spillede orgel i kirken efter at Bondrup var stoppet. Peter var tre år yngre end mig så ham legede vi heller ikke med. I 24 boede Poul og Marie. Marie var blandt andet kogekone, og vi brugte hende til "farmor" og "farfars" guldbryllup. De var flinke mennesker. Poul havde været karl ved "Mentze". Næste hus var en gul murstens villa. Her boede Tove og Jørgen. Jørgen var ved kirkegården i Roskilde. De havde datteren Louise hun var jævnaldrende med min søster men gik i en parallel klasse, så dem legede vi heller ikke med. I 28 og 30 boede Tage og Ada og Johansens, Tage var vist nok på Maskinfabrikken. I nr. 32 boede Keld og Birthe, og i 34 havde jeg mit andet hjem hos Annie og Erik og Michael og Carsten. Derefter kom "Nyvej". Den skiftede navn i slutningen af 70'erne til Hybenvænget. Her boede Ulrich, som jeg gik i klasse med, og Iben som min søster gik i klasse med. Herefter kom en bungalow der havde været beboelse til "rævefarmen". Om det var ræve eller mink de havde opdrættet har jeg aldrig fundet ud af. I min barndom boede der et par med to drenge der hed Peter og Poul de var lidt ældre end os. Kan huske at jeg i skolen har fået tæv af Peter. Derefter kom "Industrien" Fejersens træfabrik der blev til Charlotte køkkenet. På den anden side af vejen var der ikke huse før nr. 9 og 11. I det ene boede der vist nok en kørelærer. I nr. 13 boede Villiam. Han havde været bestyrer af tørvegraven i Kornerup i 1940'erne. I nr. 15 boede Christian. Han var gammel brødkusk fra Kornerup mølle. Han var far til Poul i nr. 24. Oprindeligt havde de boet i "revelinen". Han var en af "farfars" gode venner. I nr. 17 boede der et par der havde en dreng der hed Peter. Han gik i klasse med Christina, og de gik også til dans sammen. Nr. 7 blev først opført i 1986-87. Ejeren havde Blågård radio og tv i Roskilde. Så de gik under navnet Blågårdmanden.

"Vores ende af byen", 1973

Når det var fastelavn var vi ude og rasle. Vi var udklædte, ringede på og sang for naboerne. Så fik vi lidt småpenge. Et år var vi oppe ved Villiam i nr. 13. Han var sy og der var en yngre mand der boede der og passede ham. Han gav os lidt småpenge, og så gav han os en 25-øre ekstra, og sagde

Svogerslev lokalhistoriske forening

at vi ikke måtte ringe på hos naboen i nr. 15, for her boede en gammel mand vand som vi ikke måtte forstyrre. Vi gik dog derind alligevel for vi kendte jo Christian. Han gav os en krone hver, men det så ham inde fra nr. 13, og så blev der ballade. Først fik vi skæld ud og derefter ville han have pengene tilbage. Kan ikke huske om han fik det, eller om vi løb hjem.

Da jeg blev syv, blev jeg også spejder. Vi gik om tirsdagen i Waingungaklanen. De grønne KFUM-spejdere havde de fleste af deres navne fra Junglebogen. Waingunga var navnet på floden i bogen. Når man var tilmeldt -og havde betalt, fik man et spejdernavn der sagde lidt om ens karakter. Jeg kom til at hedde "Tikki" det årvågne og nysgerrige desmerdyr. Jeg var i "Brun-bande", Michael var i "Gul-bande" og der var også en Lilla. Om mandagen var der et andet hold spejdere de tilhørte Seonee-klanen, og lige som med kampene med parallelklasserne i skolen, så sloges vi med dem fra Seonee når vi kunne komme afsted med det! Tror i øvrigt ikke Michael var specielt begejstret over at jeg startede. Det var ligesom hans enemærker jeg pressede mig ind på. Vi var på spejderlejr en uge om sommeren. Vi var på "Sjellehede" ved Silkeborg to gange og vi fik set Himmelbjerget og sejlet på Silkeborg søerne med Hjejlen, og et år var vi på Fyn og så H. C. Andersens hus. Den første lejr vi var på, var mor med som "tante". Flere af de andre "tanter" blev efterfølgende ledere. Det blev mor ikke, men hun var med i bestyrelsen/ledelsen i flere år. Lederne hed Bente, Helle, Bøje, og senere to af "tanterne", Karen og Annette. En tirsdag aften i 1979 eller 1980 ca. kl. 21.00 efter et spejdermøde brændte Østrupgård. Vi var en del drenge der fulgte efter brandbilerne for at se hvad der skete, og vi endte så et godt stykke ude ad Kongemarksvejen. Vi stod og fulgte med i slukningsarbejdet i flere timer, og pludselig dukkede min mor op og spurgte hvad vi foretog os. Hun havde siddet derhjemme og ventet på mig og kunne ikke forstå hvor jeg blev af. Rygtet var så løbet og hun forstod at vi nok var dernede og se på branden.

Da mor var med i ledelsen, fik vi lov til at låne spejderhuset til en privat fest. Leif blev 50 år i december 1978. Det var den koldeste og snerigeste vinter i mands minde. Alle mødte dog til festen, undtagen hans svoger der var sneet inde på Lolland og måtte indlogeres i arresten i Rødby. Da Leif skulle hente sin gamle faster på stationen i Roskilde kørte han fast flere gange. Han havde sneskovl med i bagagerummet og var ude og skovle den fri flere gange. Iklædt sit fine festtøj.

Denne vinter 78-79 blev der i Roskilde køreskoleforenings regi afholdt glatførerkurser. De blev holdt ude på Roskilde fjord der var så hårdt frossen at bilerne kunne køre på isen. Vi var selvfølgelig med i mors lille Prinz.

Om vinteren var der skøjteløb på gadekæret. Vi havde ingen skøjter, så vi løb bare på isen med vores vinterstøvler. Vi havde i øvrigt en sund respekt for gadekæret, da der gik historier, om børn der var druknede der i. Nede ved søen var der oversvømmelser på engene og de blev også hurtigt tilfrosset. Man skulle do passe på at man ikke kom for langt ud mod åen eller søen, for så faldt man i! Ved Søhøjen kørte vi på vores gamle trækælk og Christina havde fået en bobslæde vi skiftedes at køre på. Vi kørte på alle tider af døgnet, om aftenen var de voksne med. De store fra Søparken løb på ski, og de blev meget vrede når vi fræsede deres tilkørte skispor op med vores kælle. Så var det godt at have en voksen med. Michael fik ski i julegave et år, men han var ikke den store løber

Svogerslev lokalhistoriske forening

dengang. Vejret var heller ikke altid til det. Jeg lånte dem engang midt om natten uden hans viden. Så var jeg nede på bakken på den anden side af marken for at prøve. Det var jeg heller ikke den store ekspert til. Der var nogle vældige is- og sne-vintre i slut 70erne og i starten af firserne, men eller syntes jeg ikke at vi havde decideret vintervejr.

Inden Brønsager blev bygget i 1981 var det her cirkus holdt til når det kom til byen. Det var som regel "kun" cirkus Arli der kom til Svogerslev. Når de kom til byen stod der en af cirkus arbejderne oppe i skolens cykelskur og delte "rabatbilletter" ud. Vi konkurrerede om hvem der kunne indsamle flest. Vi byttede jakker og tog briller på og vand i håret og det lykkedes altid en af os at samle en tyve stykker, og de kunne ikke bruges til noget som helst for prisen var den samme uanset om man havde rabatbillet eller ej. Et år vi havde været i cirkus gik vi bagefter og hjalp med nedtagning. Og vi hjalp virkelig, vi gik ikke i vejen. Vi blev lovet en stor pose popcorn for vores hjælp. Da vi var færdige, sagde "de" at vi skulle have tilladelse af vores forældre til at modtage popcornene. Vi cyklede eller løb hjem og fik tilladelserne, men da vi kom tilbage, var cirkuspladsen tom. De havde snydt os og var kørt mens vi var væk. Der svor vi, at vi aldrig mere ville købe billet til deres lortecirkus, og da de kom igen året efter, var vi flere der kravlede ind under teltdugen og ikke betalte entre!

I slutningen af halvfjerdserne fik Leif den tjans at dele telefonbøger ud. Det var dengang der både var lokalbog, navnebog og fagbog. Navne- og fagbog var i to bind. Det betød at hele kælderens var fyldt med stakke af telefonbøger. Alle i Svogerslev og Kornerup skulle have fem bøger. Vi fyldte bagagerummene i bilerne og kørte afsted. Det betød at vi kom hele byen rundt. Nemmest var det i Eppedalen og vejene syd for. Vi sad i bagagerummet mens Leif langsomt kørte frem til næste stop og så løb vi ud med de fem bøger til næste hus, når det var sne læssede vi telefonbøgerne på kælke. Vi havde tjansen i fire-fem år. Derefter overtog boldklubben eller spejderne.

Bogbussen holdt ved busstoppestedet ved Søndergården, der hvor "Lones børnehaven" havde ligget. De første år var det en stor blå bil der skulle "foldes ud" med håndsving. En dag i april havde jeg haft børnefødselsdag med alle drengene fra klassen. Jeg havde åbenbart fulgt nogle af dem videre. Jeg fik så øje på bogbussen og var derinde, og her fik jeg mit første lånerkort. På skolebiblioteket kunne vi selvfølgelig låne bøger, men det var jo ikke alt de havde dette lille sted. Roskilde bibliotek kom vi også på med mor, men det var ikke altid hun havde tid, og vi måtte ikke køre til Roskilde alene. Så denne bogbus var en åbenbaring. Senere blev den skiftet ud med en gul og hvid bus, og den flyttede over på parkeringspladsen ved kirken.

"Min" første bogbus, den var mørkeblå

Svogerslev lokalhistoriske forening

Privat derhjemme fik vi besøg af både en fiskemand og en ostemand. Fiskemanden kom kun da vi var helt små. Mor skulle altid sortere benene fra og vi hylede op når hun alligevel havde overset nogle ben. Ostemanden kom gennem mage år. Jeg ved ikke om han havde sin egen forretning og så kørte med ost om aftenen efter lukketid. Efter at "farmor" var død i 1981 og "farfar" døde i 1984 stoppede han med at komme hos os. Vi var altid med nede og handle, og så fik vi smagsprøver. Jeg ved ikke om de kom hos andre i byen end os, og jeg kan ikke huske hvor ofte de kom, men det var vel en gang om måneden.

Købmanden skiftede jævnligt navn. På et tidspunkt var det en Spar så blev det en Vivo og senere en Favør, og mener at den skiftede til Spar igen. Vi kaldte købmanden ved det navn forretningen havde på det tidspunkt, så i en lang periode kaldtes han Vivo-Leif. Han byggede til på et tidspunkt, udvidede butikken betydeligt, så der ikke kun var madvare, men også tekstiler. Leif Petersen var en aktiv del af byens liv. Da vi var små arrangeredes der fastelavn med tøndeslagning og gratis fastelavnsboller til alle fremmødte. Et år havde han også arrangeret at Freddy Fræk kom og underholdte. Da vi blev større, kom vi der med Christina, hovedsageligt for at få en fastelavnsbolle. Da smeden fyldte rundt, var det købmanden der arrangerede morgenbrød ved gadekæret. På et tidspunkt ville Video-Erik lave døgnkiosk ovre i den gamle købmand. Så tog fanden ved Vivo-Leif og han byggede til for selv at lave døgnkiosk og videoforretning. Video-Erik stak piben ind, og Leif nøjedes med at bygge en døgnkiosk.

I slutningen af 70erne, starten af 80erne var der byfest i byen. Min mor var, i hvert fald en af gangene, med i styregruppen. Der var stort fælles morgenbord ned gennem Hovedgaden og om aftenen var der fællesspisning i hallen. Der var loppemarked og auktioner oppe på skolen, og alskens lege og konkurrencer. Husker der var sæbekasseløb. Man kunne både vinde for bedste/flotteste sæbekasse, og så selvfølgelig vinde løbet. Michael havde bygget en sæbekassebil, men deltog ikke i løbet, jeg var for lille til at skubbe ham, og han ville ikke lade mig styre den, men husker da at vi så løbet. Der var også bankospil i hallen. Et af årene havde Leif doneret et teorikursus. Det var desværre et barn der vandt det, og der var stor polemik om, om det så skulle ombyttes til kontanter. Jeg husker ikke hvad det endte med. Jeg husker kun at der var de to byfester, så det er ikke sikkert at succesen har været så stor.

Mor tog i løbet af start 78-79 en Hf-eksamen og blev fast tilkaldt vikar på Lynghøjskolen. Det betød, de gange vi havde hende som vikar, at der var meget stille. Det betød også, at vi søskende blev ekstra eksponeret på skolen. Hvis ikke de andre elever vidste hvem vi var, vidste de det pludselig nu, -og hvis man havde "lavet noget" i en af timerne, så fik hun besked af læreren med det samme!

Senere tog hun en læreruddannelse. I 1984 fik hun fast stilling på Trællerupskolen i Gevninge.

Jeg har ingen erindringer om at der har været landbrug på Peterssæde som min mor i øvrigt altid har kaldt "Pøckels gård" fordi Pøckel-Nielsen ejede den på dette tidspunkt. Den ene af gårdene ude ved Svogerslevbakke blev drevet videre men de to andre blev nedlagte. Den ene kom i folkemunde til at hedde "Rosa Raftehegn" efter en reklame på den ene længe hvor der stod "køb Rosa raftehegn". I søndergården blev der som skrevet indrettet spejderhus i kostalden. I de to

Svogerslev lokalhistoriske forening

andre længer startede Fritidscentret Søndergården. Vi gik der ikke som sådan, men man kunne betale en femmer, og så kunne man få lov til at være der på dagsbasis. Vore stedbror, Mogens, var om ikke pædagog så i hvert fald medarbejder. Som uddannet snedker var han god for dem at have på værkstedet. I "stuehuset" havde der på et tidspunkt været posthus. Efter at dette var flyttet over i Centret stod huset tomt. Her startede Svogerslev ældreklub op. De "gamle" satte selv huset i stand. Vi kom der med "farmor" og "farfar", blandt andet til julebasar. Her kunne købes hækledet ting eller andet hjemmelavet husgeråd/pyntegenstande. Senere bredte Fritidscentret sig også ind i hovedhuset og de ældre flyttede derefter ind på Toftegården. I Toftegårdens haver og garage byggede vi huler og holdt klubber. Vi læste jo diverse drengebøger. Dels de danske Kim og Janbøger, men også De fem bøgerne og Alfred Hitchcock og de tre detektiver. Vi skrev nummerplader ned i hæfter og lavede kodebøger. Vi drømte nok om at blive rodet ind i et mysterium lige som i bøgerne, men der skete aldrig det helt store.

Ellers byggede vi huler på marken over for vores hus. I sommerferien fik vi lov til at være ude til næsten midnat. Vi fik dog aldrig lov til at overnatte i nogle af hulerne. Hovedvejen gennem byen var blevet lukket i vores ende lige efter nr. 2. Det betød at der ikke var så mange biler gennem byen, og vi kunne også bruge vejen som legeplads. Vi legede "jeg melder krig", tegnede med kridt/gips som vi fandt i containeren på træfabrikken eller spillede "skumtennis". På den anden side af vejen, næsten over for os, stod vores klatretræ. Det var et gammelt elmetræ der gik op over telefonledningerne. Her legede vi tit Tarzan og svingede os fra gren til gren, eller vi legede klatrefanger. Dette var ikke altid ufarligt. I 1982, to dage før sommerferien, faldt jeg ned fra træet og slog et stykke af ryggraden. Jeg blev indlagt i Roskilde, men ville ikke blive der. Det gik pludselig op for min mor, at der var Vm i fodbold, og da jeg fik tilbudt at få kørt et fjernsyn ind på stuen indvilgede jeg i at blive. Jeg så Brasilien-Argentina, og Brasilien-Italien og blev derefter hjemsendt. Så jeg har vel været der en uges tid. Vores træ blev fældet nogle år efter på grund af elmesyge. Vi fiskede også, dels ved gadekæret dels nede ved åen/søen. Ved gadekæret brugte "man" dej som madding. Det var mel og vand der var rørt sammen. Ved åen brugte "man" orm. En dag vi var gået helt ned til søen mistede Michael et meget dyrt blink. Han bildte mig ind, at der var en meget gammel kæmpegedde der hed Albert. Den var så stærk at den havde flere hundrede blink siddende i sig som den havde flået af snørerne, ja den havde simpelthen flere stænger efter sig som den havde flået ud af hænderne på børn der ikke kunne holde fast på dem! Det troede jeg på i mange år. Det lød bedre end at han indrømmede at han ikke havde bundet blinket ordentligt fast! Ved Munkebroen mellem Kornerup og Svogerslev var åen lagt i en kanal i beton. Her lavede vi dæmninger og oversvømmede så meget som muligt. Som regel kom vi hjem med våde sko. Ved træbroen på den anden side af Lindenborgvejen fiskede vi, og på stykket mellem broen og søen sejlede vi på tømmerflåde. Den sank som regel og så kom vi hjem og var gennemblødte! Der gik stadig køer på åbrinkerne og dem var vi ikke helt trygge ved. Nogle af dem var tyrkalve. En dag vi var nede ved åen mødte vi nogle større drenge. De kendte Michael fra skolen og ville smide ham i vandet. Michael stak af, men ikke længere væk end at han kunne holde øje med mig. Jeg var så lille at de ikke turde gøre mig noget. Hvis de havde smidt mig i var jeg druknet for jeg kunne ikke svømme! Den ene af drengene var "punker-Martin". Han var byens rod. Svogerslevs Orla Frøsnapper. Ham var vi eddermamme bange for, og set i bakspejlet, så tror jeg godt han kunne

Svogerslev lokalhistoriske forening

have fundet på at smide både mig og Michael i åen hvis de andre ikke havde været med ham! I 1979 brændte Caspersens hus. Det var et gammelt stråttækt bindingsværkshus ved siden af kirken. Der var en masse skriveri om branden i dagspressen, og snakken gik på, at Punker-Martin havde sat ild til det. I en periode var han sendt på en anden skole eller institution, men han var da af og til i byen og truede os små. Han truede Peter fra min parallelklasse med at slå ham ihjel, og han var så bange at hans mor meldte Martin til politiet da hun fik det af vide. En anden af byens rødder hed Ole. Han stoppede en dag mig og Søren N. og fortalte at han havde fundet nogle tomme flasker. Hvis vi gik ind til købmanden og solgte dem, så ville vi få en krone hver. Det ville vi selvfølgelig gerne, så det gjorde vi, og vi fik også de to kroner som vi købte slik for. Ole skyndte sig væk fra stedet. Søren mente at man også kunne få penge for de tomme kasser, så dem solgte vi også. Tror man fik en femmer pr. kasse dengang. Så nu havde vi ti kroner at snolde for, hvilket var en mindre formue dengang. Købmanden spurgte hvor vi havde de flasker og kasser fra, og vi sagde at vi havde fundet dem. Det viste sig at Ole havde stjålet de tomme flasker fra købmandens depot. Senere mødte vi Ole der spurgte om vi vidste hvor de tomme kasser var, og vi sagde at dem havde købmanden fundet og taget. Vi sad i et af træerne i Toftegårdens have og spiste chokolade kiks. Vi havde købt så meget slik mm. at til sidst skilte vi bare kiksene ad og nøjedes med at slikke chokoladen af og smed så kiksene væk.

Ved den gamle møllerende var der æbletræer. De var små og sure, og vi fik ondt i maven af dem. Men vi spiste dem alligevel. Jeg husker ikke at vi har været decideret på "æblerov". "Farfar" havde et blomme- og æbletræ i haven. Vi havde selv stikkelsbær og jordbær. Men kan da huske en gang vi havde været oppe i Fejersens have. Der havde været planteskole eller gartneri, så der var en mængde gode frugttræer i den have. Mens vi sad to-tre drenge og spiste pære og æbler, lukkede de pludselig hunden ud. Det var en stor schæfer, og vi fik meget travlt med at komme over hegnet og ud på Bygaden. Langs Lindenborgvej var der mirabeller og moreller i haverne. Når de var klar, gik vi "bagom" af cykelstien og op ad skrænterne for at få de små blomster. Pludselig kom ham der boede i Hovedgaden 10 og jagtede os. Han fangede Carsten og ruskede ham. Bagefter har vi talt om hvad det egentlig kom ham ved. Det var ikke hans træer. Det var ham der boede sammen med Grethe. Vi fandt aldrig ud af hvad han egentlig hed.

Omkring midten af 70erne blev der bygget legeplads ved Søparken, og der lå to legepladser ved Eppedalen. Dem frekventerede vi også når vi kunne samle et hold til fangeleg. Hvis man ikke boede i Eppedalen måtte man ikke lege på deres legeplads. Så blev vi smidt væk af de voksne. Så det gjaldt om at finde nogle at lege med der boede der. Ligeledes i Søparken. Men hvis vi var der "alene", så sneg vi os tilbage når de voksne var væk! Vores barndoms legeplads var faktisk hele sognet, fra åen i sogneskallet til Kornerup, til legepladserne i Eppedalen og fra søen og møllerenden til grusgraven ved Lyngagergården. Mange af stederne måtte vi ikke være, men vi legede der alligevel! Ved Fejersens træfabrik, senere Charlottetekøkkenet, var der en stor affaldscontainer man kunne gå ind i. Dels var den fyldt med affaldstræ fra produktionen, dels var der flere der så deres snit til at køre deres affald derop. Den rodede vi godt igennem. Der kunne man altid lige finde et bræt eller en pind man skulle bruge til at bygge et eller andet derhjemme, gamle gipsplader vi kunne bruge som kridt, eller brædder der kunne bruges til en hule. Ved siden

Svogerslev lokalhistoriske forening

af stod der et sveskeblommetræ, og her sad vi også tit: Nogle sad og spyttede blommesten efter de passerende, men det har jeg aldrig turdet. I det hele taget var der mange ting som "vi" søskende ikke turde at være med til. I en lille by og som børn af en af de kendte erhvervsdrivende vidste alle hvem vi var. Og hvis først der blev ringet hjem om at vi havde lavet ballade... så fik vi ballade!

Svogerslev havde et rigt foreningsliv. Skakklubben var startet af Bondrup tilbage i 40erne, og den eksisterede stadig i min barndom. Vi gik til skak hos en der hed Bent Larsen, ikke at forveksle med stormesteren af samme navn. I et par sæsoner, fjerde og femte klasse, gik jeg til madlavning på Sct. Andreas skolen, og omkring femte-sjette klasse gik jeg til tromme i musikskolen. Jeg ville egentlig gerne have spillet kornet eller trompet men det blev aldrig til noget. Leif spillede harmonika, og det meldte jeg mig også til men holdet blev aldrig oprettet. Da Carsten så meldte sig til tromme gjorde jeg det også. Vi blev undervist af to brødre Jørgen og Gunnar. Carsten gik hos Jørgen og jeg gik hos Gunnar. Dels sagde trommespillet mig ikke noget, og Gunnar og jeg blev aldrig de store venner, så det var sjældent jeg var der. Under anlæggelsen af Brønsager i 1981 brændte der en gravemaskine, og Gunnar var af en eller anden grund overbevist om at det var mig der havde gjort det. Da han blev ved med at beskyldte mig for det holdt jeg helt op med at komme til spil!

I starten af 80erne begyndte det at gå tilbage for Guldbergs køreskole. Der blev flere og flere køreskoler så konkurrencen blev for stor. Leif fik et ekstra arbejde som pedel på Pensionatet i Svogerslev på Marievej. Det var et bosted for psykisk handicappede. I forvejen lå ITC i byen. Det var et beskyttet værksted hvor mange af Pensionatets beboere arbejdede. Dem havde vi, om ikke direkte drillet, så i hvert fald indbyrdes gjort lidt nar ad. Dette stoppede nu da vi lærte dem at kende. Vi kom til mange fester på Pensionatet. Sommerfesten i august med helstegt pattegris endte med at blive et tilløbsstykke for mange i byen. Michaels, min og Christinas afstandtagen til at drille og råbe efter beboerne betød at drillerier og råben fra andre børn også så småt stoppede! Til sidst afviklede Leif helt køreskolen og var fuldtidsansat på Pensionatet. Jeg var den sidste elev han havde i 1988.

Svogerslev var fra gammel tid dobbelt sogn sammen med Kornerup. Præsten hed Edward Wulf Petersen og boede i Kornerup. Far fortalte at da de lige var flyttet til byen kom præsten på besøg for at byde dem velkommen til sognet, og da han forlod dem timer senere kunne han dårligt cykle, da han havde drukket det meste af en flaske portvin. Da far flyttede til Aarhus i 1977 var den første person han så, da han kom fra færgen, Edward Wulf Petersen. Far gemte sig, ham orkede han ikke at tale med på dette tidspunkt, men sagde, at det var helt symbolsk igen at møde ham som tilflytter et nyt sted!!

I 1984 skulle vi konfirmeres, hvilket betød at vi skulle gå til præst i præstegården i Kornerup. Vi skulle være der fra 08.00-10.00 og så møde på skolen i Svogerslev derefter. En dag efter præst blev Ulrich og jeg hevet til side og de andre sendt hjem. Præsten havde fundet en seddel under en af radiatorerne som han beskyldte os for at have skrevet. Vi stirrede uforstående på ham og hans kone for vi kendte intet til sagen. De talte om at de havde haft en grafolog til at undersøge sedlen,

Svogerslev lokalhistoriske forening

og det var én af os der havde gjort det og vi kunne lige så godt tilstå. Vi bedyrede, som sandt var, at vi intet kendte til sedlen, og spurgte hvad der stod på den. Men det måtte vi ikke få at vide. Men det endte med, at vi fik besked på, at når de fandt ud af hvem af os der havde skrevet/tegnet den så ville vi blive bortvist og kunne ikke konfirmeres!

Jeg var i øvrigt tæt på ikke at blive konfirmeret alligevel. Vi skulle komme i kirke ti gange for at blive konfirmeret og kort før påske havde jeg været der tre gange, så jeg blev igen hevet til side og fik at vide at jeg nok ikke kunne blive konfirmeret. Det betød at jeg var i kirke skærtorsdag, langfredag, og begge påskedage. Den ene gang var jeg til gudstjeneste kl. 10.00 i Kornerup og samme eftermiddag i Svogerslev kl. 14.00. Jeg fik dog at vide, at jeg kun kunne noteres for en gang, da det jo var den samme prædiken han havde holdt. I Kornerup var jeg et par gange den eneste der var der, men prædikenen blev holdt alligevel!

Jeg blev konfirmeret. 17 maj 1984, og mit konfirmationsvers var "Husk på Jesus Krist"!

Præsten kendte vi i øvrigt under mindre højtidelige former. Når "farmor" eller "farfar" havde fødselsdag, inviterede de til morgenkaffe, og der husker jeg at pastoren har været med flere gange, og de morgener var det godt at vi boede så tæt på præstegården i Kornerup for da kunne han heller ikke cykle hjem!

Michael havde i slut 70erne fået en avisrute med Roskilde Tidende. På et tidspunkt skulle han på cykelferie med en kammerat, og jeg skulle afløse som bud. Samtidig var jeg vikar for en af pigerne i min klasse, så jeg cyklede rundt med Roskilde Tidende i næsten to timer. Hendes rute dækkede det meste af Eppedalen og Holbækvej helt ud forbi "Rosa Raftehegn". Jeg overtog Michaels rute kort efter. Den dækkede den gamle bydel i Svogerslev, Brønsager, Kirkevej, Strædet, Nordgårdsvej, Skolevej, Skolevænget, Kildevænget, Bygaden og den del af Hovedgaden der lå i fra Stamvejen til Kongemarksvejen. Da Galpestykket blev bygget, fik jeg også den som tilgang. Det tog ca. en time at dele de omtrent 70 aviser ud. I hverdagene skulle de være ude senest kl. 17.30, om lørdagen kl. 08.00. Lønnen var 500,- om måneden. Til jul og andre højtider fik man gaver eller penge af nogle af abonnenterne. Slagterens kone stod som regel i døren og tog imod avisen. Nogle gange fik man

Svogerslev lokalhistoriske forening

stukket en pose flæskesvær i hænderne eller en tier til højtiderne. Kirkevej 1 hang der en julemorgen en marcipangris. Den spiste jeg med det samme, og det betød at jeg var ved at dø af tørst resten af ruten. Nede på Skolevej sneg jeg mig ind i en have og drak af vandhanen. En gang spurgte en skolekammerat om jeg ville med i svømmehallen i Roskilde. Jeg måtte sige nej da jeg skulle ud med aviser. Han havde dog hørt i Radio Roskilde at budene ved Roskilde Tidende strejkede. Og da jeg kørte til trappen ved Spejderhuset hvor aviserne blev leveret, ventede nogle ældre bude der. De sagde at vi ikke kørt med aviser i dag med mindre vi fik en lønforhøjelse. Den var fin med mig, så jeg kørte i svømmehallen med Thomas. Da jeg kom hjem ca. 18.00 fik jeg at vide, at strejken var afblæst. Alle havde været ude med aviserne, undtagen mig. Så jeg måtte, kører ud med aviser fra 19.00 til 20.00. De fleste kunder var forstående, især da de hørte at vi kun fik 20 øre pr. avis. Nu steg vi til 22 øre! Barberen fik også avis. Hos ham var jeg selv regelmæssig kunde. Da jeg blev konfirmeret, fik jeg gave fra ham, samtidig steg jeg fra børneklip til voksenklip.

Sommeren 1984 var der Ol fra Los Angeles. Så så jeg Ol sammen med Carsten om natten, og natten mellem fredag og lørdag kørte vi ud med aviserne ved 04-tiden. På et tidspunkt fik jeg to af gårdene på Kongemarksvejen på min rute. De lå helt ude ved Kongemarken, og det betød at jeg fik to km. ekstra på cykel for under 50 øre om dagen! Da Roskilde Tidende gik konkurs og ophørte blev alle budene fyret. I en kort periode i sommeren '85 arbejdede jeg i Svogerslev Bodegas grillbar. Vi skulle slæbe og sætte øl på køl, lave og sælge grillmad, og om lørdagen blev der stegt grillkyllinger. Så lugtede det over det meste af byen, og der blev solgt rigtig mange på grund af den duft!

Da "farfar" døde i 1984 solgte Leif huset til Jens. Han var/blev formand for socialdemokratiet i Svogerslev. På et tidspunkt begyndte han at hive mig og Christina med til arrangementer i partiet. Vi var til julefest i den gamle kantine på Lynghøjskolen, og de havde et mødelokale på loftet i en af søndergårdens længer. Han tog mig også med til en høring på Christiansborg engang, men mere politisk var jeg ikke så det stoppede lige så stille.

Vi havde en onkel fra Charlottenlund der yndede at drille os med vores bondske dialekt og med at vi var fra landet. Stor var hans forbavselse under formandsopgøret i socialdemokratiet, da Svogerslev foreningen blev omtalt som en af dem der førte an i ønsket om et formandsskifte. Han blev dog først for alvor rystet i sin grundvold da han senere, under en landskamp, hørte at Ruben Bagger blev skiftet ind med ordene, *stortalentet fra Svogerslev*. Så Jens Erik Johansen og Ruben Bagger fik sat Svogerslev på verdenskortet!

Da jeg var en tretten-fjorten år, udkom der en bog fra Roskilde bibliotek. *Billede fra det nu forsvundne Roskilde* af Eva Tønnesen. I den var der også et par billeder fra Svogerslev. Dem viste jeg derhjemme og Leif kunne fortælle meget om det gamle Svogerslev. Jeg har stadig gamle stilehæfter liggende med notater om nogle af de ting han fortalte. -og min interesse for min gamle by har holdt ved. Jeg er ved at ligge sidste hånd på noget der måske bliver en bog om Svogerslev, basseret på blandt andet Leifs gamle beretninger. Sammen med andre "gamle Svogerslevbeboere" lykkedes det at starte Svogerslev lokalhistoriske forening op i 2018, i denne forening er jeg dels bestyrelsesmedlem, og dels bestyrer jeg foreningens hjemmeside.